

Není výstava jako výstava aneb co na těch výstavách máme...

Napsal uživatel Vendy Šafaříková

Sobota, 01 Září 2012 21:54 - Aktualizováno Úterý, 03 Květen 2016 12:13

Není výstava jako výstava-příspěvek od milovníka psů:

(Úžasný článek v bulletinu MSBMK -autor neuveden)

Jaké překvapení zažije vystavovatel,pokud přijede na Mezinárodní či Národní výstavu?

Musíte vyjet a hlavně dorazit o dost dříve před začátkem výstavy...proč? Nezaparkujete nijak blízko.Jste rádi,že vůbec zaparkujete a oči se Vám protočí při ceně za parkovné.Konečně zastavíte na určeném místě.Vedle zastaví samozřejmě další.Tady zjistíte,že ne mnoho řidičů umí zaparkovat a hlavně ani neví,jak velké má vozidlo a kam až jdou otevřít dveře,ze kterých bude vycházet jeho miláček-tím nemyslím partnera či partnerku.Se zařatými zuby opatrně vysoukáte výstavní zavazadla a psa.Samozřejmě tak,abyste nezanechali jedinou stopu na vedle stojícím autě a odcházíte kamsi do dále k příjmu.

Není výstava jako výstava aneb co na těch výstavách máme...

Napsal uživatel Vendy Šafaříková

Sobota, 01 Zář 2012 21:54 - Aktualizováno Úterý, 03 Květen 2016 12:13

Na cestě se ještě ohlédnete, abyste se ujistili, zda je opravdu vše v pořádku a nic jste u auta nenechali.

Váš odchod je často impulsem k otevření dveří pro již zmíněného miláčka vystavovatele co zaparkoval vedle Vás. A to velmi nevybíravým způsobem, takže se z dálky díváte, jak vám neustále sousední dveře tlučou do vašeho auta.

Ale VY jste již součástí valícího se štrúdlu a tak šlapete stejně jako ostatní. Přeskakujete výkaly a zakopáváte o psy na dlouhých šňůrách. Což vůbec nevadí tzv. "venčitelům". Někdy jsem měla chuť vzít to dlouhé vodítko a stisknout onen čudlík a to tak, že by se raťafáček a hlavně jeho majitel nestačil divit, jak rychle by byl u nohy. :)

Asi to není zrovna dobrý přístup milovníka psů, ale ano, přiznávám, tyto choutky někdy mám. :)

A asi se dotknu všech "dlouhovodítkových venčitelů".

Cesta zatím nekončí, derete se mezi vychovanými i nevychovanými pánečky a jejich pejsky... nutno podotknout, že pes za to nemůže!!!

Hurá, konečně jste dorazili na příjem. Tak rychle připravit očkovák a vstupenku. Pro mě vždy super, protože si to připravím do batohu a u brány zapomenu, do které kapsy. Takže mě mezitím předběhne, pošlape a oslintá asi 20 psů.

Nevím dle čeho někteří vystavovatelé soudí, že právě Váš pes je vhodný kamarád pro toho jejich. Takže chtě nechtě koukáte, jak se z Vašeho čistého a vymazleného psa stává oslintaná, poťapkaná a špinavá koule. Jediné co Vám pomůže, je úprk a rychlé rozloučení, přece nebudete za necitelného páníčka.

Není výstava jako výstava aneb co na těch výstavách máme...

Napsal uživatel Vendy Šafaříková

Sobota, 01 Zář 2012 21:54 - Aktualizováno Úterý, 03 Květen 2016 12:13

Nastává další část tzv. hledání kruhu. Někdy to jde lépe, někdy hůře. Záleží na vašem orientačním smyslu a na přesnosti plánu. Ale i když je plán v každém výstavním katalogu, stejně se davy vystavovatelů srocují u velké orientační tabule se slovy: "Nevíte někdo, kde je..."

Podruhé hurá... víme, kde je kruh a jsme rádi, pokud je tam ještě skulinka pro nás a našeho pejska. Dost často se stává, že jeden kruh je pro více plemen a tak i když vy jdete jako první, je všude již "nastláno" rasami, které jsou "až někdy". Takže vytáhnete deku a zahrajete si na bezdomovce. V lepším případě vyndáte malou stoličku, kam si sednete i se svým pejskem. Nutno podotknout, že si myslím, že právě tento moment mají naši psi rádi. Mohou se totiž na nás mačkat, až nemůžeme sami dýchat. Což jim viditelně vyhovuje, neboť nás mají jen a jen pro sebe. A když u jste konečně rozložili své opevnění, zjistíte, že Váš miláček potřebuje pít, případně je doba jeho venčení a on neustále poposedává a dává jasně najevo, co je třeba udělat. A co nyní? Přece neopustíte své pracně vydobyté místo!??

No, nedá se nic dělat, z vašich sousedů se musí stát spojenci a vám nezbude než požádat o pohlídnání místečka i věcí. Někdy je to věc příjemnější, jindy se setkáte spíše se zabručením, ale i tak díky!!:) Honem, rychle ven. Takže zase se tlačít kolem všech kruhů, přeskakovat lidičky, pejsky, loužičky i jiné "příhody". A venku to není o nic lepší... Hlavně si vždy říkám, že byly doby - někdy občas ještě jsou, že dával pořadatel sáčky na exkrementy... dnes raději nosím igelity. Nemám chuť se připojovat k vystavovatelům, kteří dělají, že venčící se pes není jejich...

A co čert nechtěl? Váš miláček si vzpomene, že asi není ta pravá doba anebo že jste mu nevybrali ten správný plácek k vykonání potřeby. Chodíte, přemlouváte, domlouváte.... pomalu by jste konali za něj... uff.

Chodíte rychle, pomalu, sledujete jak utíká čas. Hlavou se honí myšlenky typu: mám pohlídnané věci, bože, já tam nechal to a to... je jda, nejdeme už na řadu??? Poslední pokus o přemlouvání, v nohách máte asi tisíc kilometrů a nervy na pokraji kolapsu. :)

A další hurá!!! Potřeba vykonána... orosíte se vzpomínkou na přecpanou cestu ke kruhu a vydáte se zpět s představou, že si snad pamatujete, kudy tudy jít.

Poděkujete slušně hlídajícím, překontrolujete, jaký je stav v kruhu a mírně se opět orosíte, protože víte, že už za pár minut jdete VY a mazlík.... Někdy probíhá hlavou, to je v

Není výstava jako výstava aneb co na těch výstavách máme...

Napsal uživatel Vendy Šafaříková

Sobota, 01 Zář 2012 21:54 - Aktualizováno Úterý, 03 Květen 2016 12:13

poho,trochu jsme trénovali,ale jindy je to jinak...měli jsme trénovat,no,nějak to zvládneme.

Popisovat to,co kdo prožívá v kruhu,je dost těžké.Časem se to u každého mění.

Jedno by však mělo být v každém z nás stále...Pro každého by měl být jeho pejsek tím nejhezčím.

Konec posuzování...Po hlavě Vám i pejskovi opět šlapou davy dvou a čtyřnožců,kteří se derou na Vaše místečko.I je čeká podobný osud.Někdo je vynervovaný hned od začátku,jiný se směje...Ale všichni se těší až bude posouzen právě ten jejich pejsek a bude po napětí.

Ten konec mám ráda.Konečně je čas na dobrou klobásku a pivo,na poplání se známými.Psi jsou unavení a tak se u stánku rozvalí a už jste opět jen Vy a Váš miláček,žádná výstava,žádné posudky,jen pohoda...

No a po pohodě,opět dlouhá cesta k autu,které mezitím zažilo pár šrámů a vy doufáte,že je stále ještě na svém místě a celé...

A až mi zase někdo řekne,že o chová psy bez PP proto,že je nadevše miluje,tak ho pošlu kamsi.Protože jen nadšenec jezdí tisíce kilometrů,prostojí x hodin ve frontách,podá x přihlášek na výstavy,spořádá tuny klobás či párků :) a vypije hektolitry kávy z kelímků...

Přeji všem do dalšího roku mnoho šťastně ujetých kilometrů,poslaných přihlášek,mnoho hodin čekání ve frontách,dobré jídlo a pití,objektivní posuzovatele a slušné spoluvystavovatele...

Úžasně!!!Jako by to bylo o mě,o nás-jsme všichni stejní blázni....Až se mě zase někdo bude ptát co,že mě baví na výstavách dám mu přečíst toto-to je totiž přesně to co nás baví-ten adrenalin! :)))

Není výstava jako výstava aneb co na těch výstavách máme...

Napsal uživatel Vendy Šafaříková

Sobota, 01 Zář 2012 21:54 - Aktualizováno Úterý, 03 Květen 2016 12:13
